

РЕШЕНИЕ

№ 986

гр. Варна, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 1 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ивелина Димова

при участието на секретаря Петя В. Георгиева
като разглежда докладваното от Ивелина Димова Административно наказателно дело № 20213110203988 по описа за 2021 година

За да се произнесе , взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от В. К. В. от гр.Варна срещу Наказателно постановление № 21-0819-002975/10.08.2021г. на началник група към ОДМВР-Варна, Сектор „Пътна полиция“-Варна, с което на лицето били наложени административни наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Жалбоподателят счита наказателното постановление за незаконосъобразно, необосновано и постановено при наличие на съществени нарушения на процесуалните правила. Счита за недоказано наличието на съответна компетентност на наказващия орган. Оспорва фактическите констатации в съставения протокол за ПТП. Сочи, че участник в ПТП не може да е бездомно куче. Твърди, че е узнал за инцидента едва при спирането му от служители на Сектор „Пътна полиция“. Намира деянието за несъставомерно от субективна страна. В условията на евентуалност привежда доводи за маловажност на случая. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление или да намали размера на наложените санкции до законоустановения минимум. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с процесуален представител- адв.З.-И. от ВАК, която поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Депозира писмени бележки, в които изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли същата да бъде оставена без уважение, като претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случай, че жалбата бъде уважена, възражава срещу размера на евентуално претендираните от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение.

Жалбата е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния 7-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е **основателна**, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи **о т фактическа страна** следното: На 01.05.2021г. около 09,50ч. жалбоподателят се качил в собствения си лек автомобил марка „Шевролет Лачети” с рег.№ В 5906 ВК, който по-рано паркирал до бл.№ 51 в ж.к.“Чайка“, гр.Варна. По време на отсъствието му от автомобила под него легнало бездомно куче, но В. не забелязал това и започнал да извършва маневри, за да потегли. При потеглянето автомобилът преминал през кучето, което силно изскимтяло. Въпреки това и независимо от обстоятелството, че очевидците на инцидента започнали да викат, жалбоподателят извършил още няколко маневри, при които неколккратно гумата преминавала през животното. Това довело до смъртта на последното, но водачът потеглил и се насочил към бул.“Левски“. Там той бил спрял от служители на Второ РУ при ОД на МВР-Варна, тъй като междувременно бил подаден съответен сигнал и В. бил върнат на мястото на инцидента. За изясняването на случая пристигнали и служители на сектор „Пътна полиция“, които разговаряли с жалбоподателя и със свидетелите-очевидци, извършили проверка на всички обстоятелства и съставили Протокол за ПТП. Във връзка с констатациите при проверката на същата дата бил съставен акт за установяване на административно нарушение на жалбоподателя за това, че след участие в ПТП не е спрял да установи последиците и е напуснал произшествието. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя, бил предявен и подписан без възражения. Писмени такива не били депозирани и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН. За случая била уведомена ВРП, но с постановление от 20.07.2021г. било отказано образуването на досъдебно производство за престъпление по чл.325б от НК, като било счтено, че деянието не е извършено умишлено. Постановлението било изпратено в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-Варна с оглед реализиране на административнонаказателна отговорност на водача. На основание чл.36, ал.2 от ЗАНН било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на В.В. били наложени административни наказания глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца за извършено нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка, която в основни линии не се оспорва от страните, съдът прие за установена въз основа събраните по делото доказателства: от разпита на свидетелите АН. К. СТ. и Д. Ч. Г., както и

от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Показанията на посочените свидетели следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични. Същите не извличат ползи от твърденията си и не се намират в никакви особени отношения с жалбоподателя, при което за съда не съществуват основания за съмнение в достоверността на дадените показания. От особено съществено значение са показанията на св.Г., която непосредствено е възприела настъпването на инцидента и действията на водача. Показанията на двамата свидетели кореспондират и на приобщените писмени доказателства, които подкрепят извода за тяхната достоверност. От последните с най-съществено значени са приобщените копия от Протокол за ПТП, сведения и Постановление на ВРП от 20.07.2021г., които позволяват изложената фактическа обстановка да бъде счетена за установена по несъмнен начин.

По делото като свидетел е разпитана и С. Е. Е.-фактическа съпруга на жалбоподателя, която не е очевидец на случая, но пресъздава изявленията на дъщеря си, пътувала в автомобила. Показанията на свидетелката в основни линии съответстват на останалите доказателства по делото и допринасят в известна степен за формирането на фактическите изводи на съда.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

С обжалваното наказателно постановление жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДВП, задължаващ водачите на пътни превозни средства, които са участници в пътнотранспортно произшествие, без да създават опасност за движението по пътя, да спрат, за да установят какви са последиците от произшествието. Предвид събраните по делото доказателства съдът приема, че жалбоподателят при потеглянето си не е знаел за наличието на куче под автомобила. След предприемането на първата маневра обаче той е забелязал, че гумата е преминала през някакъв обект. Кучето е изквичало силно, а очевидците са викали на В. да спре, поради което съдът намира, че в този момент той вече е съзнавал, че под автомобила има животно, което е пострадало, но въпреки това е продължил да маневрира и е потеглил, без да се поинтересува какво се е случило. Независимо от това съдът намира, че с деянието си

жалбоподателят не е осъществил състава на вмененото му нарушение. Понятието „пътнотранспортно произшествие“ е дефинирано в §6, т.30 от ДР на ЗДП като събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. В случая в резултат от инцидента не са пострадали хора и не е последвала повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение или товар. Животните, включително и кучетата, са третираны от закона като движими вещи. Пострадалото куче обаче е било безстопанствено и следователно не може да се счете, че е причинена материална щета на конкретно лице. При това положение процесният инцидент не би могло да бъде квалифициран като „пътнотранспортно произшествие“ по смисъла на §6, т.30 от ДР на ЗДП и следователно за жалбоподателя не са се породили задължения като участник в такова и конкретно-задължението по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДП. Разширителното тълкуване на понятието „пътнотранспортно произшествие“ е недопустимо, тъй като се касае за реализиране на административнонаказателна отговорност. Поведението на водача би могло да бъде обсъждано единствено с оглед нормата на чл.325б, ал.1 от НК, но прокурорът е приел, че няма достатъчно данни да е осъществено такова престъпление, а единствено прокуратурата разполага с правомощие да прецени какво обвинение и срещу кое лице да повдигне.

С оглед изложеното е видно, че жалбоподателят е санкциониран за нарушение, което в действителност не е извършил, тъй като за него не са възникнали задълженията по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДП. След като лицето е наказано за деяние, което не е осъществило, то и наказателното постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Предвид липсата на осъществен състав на административно нарушение съдът не дължи произнасяне по законосъобразността на проведеното административнонаказателно производство.

С оглед изхода на делото и направеното от пълномощника на жалбоподателя съответно искане, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.1 от ГПК на В.В. следва да се присъдят направените по делото разноски. Същите се изразяват в заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв. за процесуално представителство, заплатени по сметка, видно от представения договор за

правна защита и съдействие. Разноските са под минимума, определен по реда на чл. 18, ал.2, вр. чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което следва да бъдат присъдени в пълен размер.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 21-0819-002975/10.08.2021г на началник група към ОДМВР-Варна, Сектор „Пътна полиция“-Варна, с което на В. К. В. от гр.Варна, ЕГН:*****, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, са наложени административни наказания “глоба” в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за два месеца, за нарушение на чл. 123, ал.1, т.1 от ЗДвП, като **незаконосъобразно**.

ОСЪЖДА ОД на МВР-Варна да заплати на В. К. В. от гр.Варна, ЕГН:***** сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____